

Universitätsbibliothek Paderborn

... Pars Difficultatum Propositarum Eximio D. Martino Henrico De Swaen in Universitate Lovaniensi S. T. Doctori

Complectens 1. Justam defensionem adversus Libellum supplicem eximii Domini De Swaen, & eruditissimi Domini Melis. 2. Instaurationem priorum difficultatum cum Libello supplice Alumnorum Collegii Alticollensis ad Exim: suum Præsidem. 3. Æquam & facilem pacis conditionem

Fontaine, Jacques

Coloniæ Agrippinæ, [1692]

§. 2. Ex Dissidiorum incommodis, pacis necessitas ostenditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39122

*Ex Dissidiorum incommodis, pacis
necessitas ostenditur.*

J Am sæpiùs mihi nuntiatum est, viros quosdam vobis familiares hortatos esse Dominum Melis, ut stylum in me exerceat, doctrinam suam, si quam habet, palàm facere non erubescat, elidat Didaci suspensionem, se verum Augustini discipulum probet, & imprimis Catholicum. Hanc quoties infligationem intellexi, totus exhorruì; nam ut Dominus Melis homo est vehemens, ita stylum habet acrem, succinctum, & elegantem in paucis. Non obscurum nuper illius specimen dedit in Libello supplice, quem adversus Hieronymum de Gosin, occasione Libellorum meorum, dicitur suâ manu conscripsisse. In hoc rogabat Magnificum Rectorem quatenus dignaretur Libellos istos fame suæ graviter in uriosos, promptim, atque indilatè arrestare. Verùm ille, quamvis stylo nervoso instructus, & culto, in Theologicis scientiis, judicio Universitatis Eruditissimus, ac penè Eximius, mavult de controversiis nihil scribere, sed circumcursare tantùm ædes, ubique

voce

voce miserabili queri de Oropegæ calumniis, minari nescio quæ Tribunalia, solis Libellis supplicibus verè criminatoriis, fallacibus, & viro Theologo indignis rem gerere. Solus Martinus audet in campum procedere, saltem Approbatorum suorum fretus subsidio. In hoc Martini animos laudo, quamvis pacis studio nihil mihi semper fuerit antiquius. Ad hanc etiam Martinus videtur anhelare in Epistola nupera, quâ ad terminandas discordias optabat *familiare colloquium, & amicam visitationem*. Novi varios, apud quos non sine gemitu dissidia nostra commemoravit: quia & virum, ut quidem apparet, mitem, laborum, & sumptuum miseret, quos difficultatibus conscribendis, atquè imprimendis cogor impendere. Novit procul dubio rei meæ familiaris angustias; neque me illarum pudet, imò candidè profiteor, totam mihi familiam esse pauperem, casam humilem, tetrum perlustre, parietes malè coherentes, partem domûs collapsam, alteram inclinare in ruinam, neque ad ædificandum suppetere facultates. Quapropter lites non amo, quia, ut alia incommoda abessent, non sum parsumptibus. Quænam verò ex Scholasticis dissidiis, quando nimis contentiosa sunt, difficultates oriantur, quæ exacerbationes a-

nimorum , quæ scandala frustra tibi Mar-
 tine explicuero , cui hæc omnia non minus ,
 quàm mihi explorata sunt. Hodie testatur
 mihi vir Theologus Sacerdos , & in digni-
 tate constitutus , exhibitam sibi Epistolam
 scriptam à quodam insigni Augustini Discipulo
 Lovaniensi , ubi ait, destruendam esse super-
 bam illam Societatem , rigidioris Ethicæ
 Doctoribus tam infestam. Nondum dies e-
 lapsi sunt 14, cum Louanii in convivio Exi-
 mius S. T. Doctor narravit, se coràm cum
 pluribus alijs audivisse quemdam aliàs in Col-
 legio Pontificio Theologum (parcam hic
 ejus nomini) coràm dicentem, quod, *si unus
 tantum foret in mundo Sacerdos, atque ille Je-
 suita, mallet die Dominico, vel Festo etiam Pas-
 chali auditionem Sacri omittere, quàm Jesuitæ
 Sacrificio interesse, quia non tantum illicitè con-
 secrant Jesuitæ, sed etiam invalide, ex defectu in-
 tentionis. Addebat prætereà, quod in articulo mortis
 constitutus, si nullam haberet, à quo posset absolvi,
 præter Jesuitam, mallet ex hac vita discedere sine
 absolutione, quàm eam à Jesuita accipere.* Nar-
 ratio hæc ad Jesuitas defertur: rogant hi vi-
 rum Eximium, an hæc ab eo narrata, &
 audita: affirmat utrumque, paratum se di-
 cens, ubicumque res tulerit, testari. & plurimum
 tunc præsentium comparare testimonia. Hæc
 sci-

feilicèt dictat novorum hominum prædo-
 minans ubique charitas , hoc ordo amoris
 Neo-Augustinianus. Hæc, & hujusmodi innu-
 mera audiunt Jesuitæ, hæc patiuntur, non mi-
 nantur, non vindicant, non fatigant idcirco tri-
 bunalia, Novatorum calumniis, & conviciis,
 ut assueti, ita & superiores. Sanè, inquirunt,
 si propter singulas jactatas in nos calumnias
 lis foret indicenda, omnia Christiani orbis
 tribunalia terminandis litibus, Reisque pu-
 niendis, non sufficerent. Quidquid Arnal-
 dus, ejusque confœderati vociferentur, Je-
 suitas esse nimis delicatos, velim novos Au-
 gustini, & charitatis Discipulos imitari
 mansuetudinem hanc, tolerantiam, & veram
 charitatem, quæ patiens est, benigna
 est, non irritatur, non cogitat malum, om-
 nia sustinet. Tot difficultates, tot scandala,
 quæ ex Scholasticis contentionibus nimis tur-
 bulentis oriuntur quotidie, & deinceps plu-
 ra metuenda sunt, concordie, & pacis in-
 ter Theologos necessitatem satis omnibus
 demonstrant; verum nimis arduæ quibusdam
 videntur pacis conditiones. Unica præ cæte-
 ris efficax, & necessaria est, quam subje-
 ctio.